

Normal Ölüm Öyle mi

– A.Müfit KUTLU · 21 Aralık 2009

B

Depremler dünyamızın isyanı gibidir adeta . Her türlü nimetiyle insanların hizmetinde olan yeryüzü bazen titrer ve üzerinde böbürlenerek yürüyen insana kendini hatırlatır .

Depremler insanın ruh dünyasındaki gerginlikler gibi yer kürenin gerilimlerinin boşalmasıdır . Yıkar , silkeler , çökertir ,korkutur .

Metin , son depremde ailesini , işini , bütün varlığını ve en önemlisi geçirdiği şok nedeniyle konuşma yeteneğini kaybetmiş bir depremzedeydi. İş bulmak için geldiği Ankara'da aylarca iş aramış , sefil , perişan dolaşmış , kahvehanelerde eline tutuşturulan bir bardak çay ve kuru bir simitle hayatını devam ettirmişti . Sonunda Hacı Bayram Camii yakınındaki bir kahveyi kendine sığınak seçmişti . Daha doğrusu seçim hakkı yoktu ki bulabilsin . Bir kahvecinin merhametiyle geceleri kıvrılıp yatabileceği rüzgarsız bir yer bulabilmişti .

İşi olan sağlam insanların bile kapı önüne kondukları bir dönemde deprem şokuyla konuşma yeteneğini kaybetmiş sefil , dilsiz bir adam nasıl iş bulacaktı .

İnsanın iliklerini donduran soğuk bir Ankara gecesi , polis telsizlerinden " Hacı Bayram Camii yakınındaki Erciyes Kahvehanesinde 110 konusu var ! " anonsu duyuldu . Bu , polis dilinde ölümün kısa adıydı. Kısa bir süre sonra polis ekibi kahvehaneye ulaştı . Polisleri kahveci karşılayıp kuytadaki masalardan birinin yanındaki kuru sandalyenin üzerinde kıpırdamadan oturur vaziyette duran bir adamı işaret etti . Adam sanki uyuyor gibiydi . Polisler üzerini araştırdılar , ne kimlik , ne para hiçbir şey bulamadılar .

Kahvecinin ve müşterilerin anlattıklarına göre bu sessiz adam bir depremzedeymiş . İki aydır onun bunun verdiği çay , simit ile karnını doyuruyormuş . İşte öyle garip ve kimsesiz .

Adamın adını bile bilmiyorlardı . Ocakçı " Metin ..." dedi . Polis elindeki kağıda "Metin " diye yazdı . Açlıktan ölmüştü Metin .

Açlık ve kimsesizlik 50 yaşlarındaki Metin'in metanetini bitirmişti .

Metin ölmüştü ama çevredeki masalarda taş ve kağıt dizeler oyunlarına ara vermedikleri için Metin'le beraber sanki ruhen ölmüşlerdi . Kimi çay içiyor , kimi kağıt oynuyordu . Ölümün bu hazin tablosu karşısında mesleği itibarıyla soğukkanlı olan polis bile dayanamadı " Ayıptır yahu ! Adam yanı başınızda ölmüş .. Siz hâlâ taş saydırıyorsunuz . "

Polis bu kızgınlıkla kahvehaneyi hemen boşalttırdı . Bu arada Savcı ve Doktor da gelmişlerdi . Doktor , yere yatırılan Metin'in soğuyan vücuduna şöyle bir baktı ve " normal ölüm " dedi .

Metin'in yaşamı normal değildi ki ölümü normal olsun . Ama ellerindeki kağıda öyle yazıldı " normal ölüm "

Metin , sağlığında bile derdini anlatamıyordu ki neden öldüğünü şimdi söyleyebilsin .

Dünyası depremle yıkılan dilsiz Metin'in bu sessiz yolculuğu onun için adeta bir kurtuluştı .

Ölümü "normal " sayılan Metin , bu çetin dünyayı metin insanlara bırakarak sessizce kaybolup gitti .